നിരാകരണപത്രം

(Disclaimer)

പ്രാദേശികഭാഷയിൽ വിവർത്തനം ചെയ്ത വിധിന്യായം നിർമ്മിത ബുദ്ധ്യാധിഷ്ഠിത വിവർത്തന ഉപകരണത്തിന്റെ സഹായത്തോടെ കേരള ഹൈക്കോടതിയിലെ ഐ.റ്റി. ഡയറക്ടറേറ്റ് സാധ്യകരിച്ചിട്ടുള്ളതാണ്. എന്നിരുന്നാലും, ഇതിന്റെ ഉള്ളടക്കത്തിൽ ആശയപരമായോ സാംഗത്യപരമായോ വ്യാകരണപരമായോ ആഖ്യാനപരമായോ തെറ്റുകൾ കടന്നു കൂടാൻ സാധ്യതയുള്ളതാണ്. ഈ തർജ്ജമ കേവലം വ്യവഹാരകക്ഷികളുടെയും പൊതുജനങ്ങളുടെയും പൊതുവായ അറിവിലേക്ക് ഉപയോഗപ്പെടുത്തുവാൻ വേണ്ടി മാത്രം ഉദ്ദേശിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണ്. ഔദ്യോഗികവും പ്രായോഗികവുമായ എല്ലാ ആവശ്യങ്ങൾക്കും വിധി നിർവഹണ നടപ്പാക്കലുകൾക്കും പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിന്റെ ഇംഗ്ലീഷ് പതിപ്പ് ആധികാരികവും അന്തിമവും ആയിരിക്കും.

2021-8-707-719

മനോജ് മിശ്ര എന്ന ചോട്കു

vs.

ഉത്തർപ്രദേശ് സംസ്ഥാനം

(2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1167)

2021 ഒക്ടോബർ 08

[ജസ്റ്റിസ് എം. ആർ. ഷാ & ജസ്റ്റിസ് എ. എസ്. ബൊപ്പണ്ണ]

ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമം, 1860 - 363, 366, 376-ഡി, 506 എന്നീ വകുപ്പുകൾ - മറ്റ് കുറ്റാരോപിതരോടൊപ്പം അപ്പീൽവാദിയെ 363, 366, 376-ഡി, 506 എന്നീ വകുപ്പുകൾ, കൂടാതെ പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 എന്നിവ പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി ശിക്ഷിച്ചു.-വിധിച്ചു : ഇരയുടെ മൊഴികളും വൈദ്യപരിശോധനാ റിപ്പോർട്ടും ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം തെളിയിക്കുന്നു-എന്നിരുന്നാലും, കൂട്ടബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം ബോധ്യപ്പെടുത്തുന്ന തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല- അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതിയുടെ വിധിന്യായം ഹൈക്കോടതി വകുപ്പ് 376-ഡി പ്രകാരം ശരിവെച്ചത് ഭേദഗതി ചെയ്യുന്നു- അപ്പീൽവാദി വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, ഇതിനകം അനുഭവിച്ച തടവ്, ശിക്ഷയായി നൽകുന്നു- വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തിയ പിഴയും പിഴയടച്ചില്ലെങ്കിൽ ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയും

മാറ്റമില്ലാതെ തുടരും-വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റം റദ്ദാക്കുന്നു- ഐ.പി.സി-യിലെ 363, 366 എന്നീ വകുപ്പുകൾ, കൂടാതെ പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള കുറ്റവും ശിക്ഷയും സ്ഥിരീകരിക്കുന്നു-ലൈംഗിക അതിക്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമം - വകുപ്പ് 4 - ക്രിമിനൽ നിയമ (ഭേദഗതി) നിയമം, 2018.

അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചുകൊണ്ട്, കോടതി

വിധിച്ചു: 1.1 കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ, പ്രത്യേകിച്ചും അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെയുള്ള കുറ്റത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച്, ഇരയുടെ മാതാപിതാക്കളെയും ഇരയെയും പി.ഡബ്ല്യു-1 മുതൽ പി.ഡബ്ല്യു-3 വരെയായി വിസ്തരിക്കുകയും, അവർ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകുകയും ചെയ്തു. പരാതിയെയും പി.ഡബ്ല്യു-1 ന്റെ മൊഴിയെയും കുറിച്ച് പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും, ആദ്യ പരാതിയിൽ രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെ മാത്രമാണ് പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞത്, കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് ഇര, അതായത് തന്റെ മകൾ വീട്ടിലില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ഒരു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ പരാതി നൽകുകയായിരുന്നു. പരാതിയെത്തുടർന്ന് പോലീസ് നടപടിയെടുത്തപ്പോഴാണ് ഇരയെയും രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെയും മുംബൈയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനിടെ കണ്ടെത്തിയത്, ഇര ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിലും ഇത് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇര വിചാരണക്കോടതിയിൽ പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ നൽകിയ മൊഴിയും തെളിവുകളുമാണ് പ്രസക്തം. അതിൽ, സംഭവത്തിന് മുൻപുള്ള കാര്യങ്ങളും, ആ സമയത്ത് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയുടെ കൂടെ നിൽക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിതയാക്കിയ സാഹചര്യവും അവർ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്. അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ, ഇരയുടെ മൊഴിയിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഉദാഹരണത്തിന്, പുല്ലുമേഞ്ഞ ഷെഡ്ഡിന് എല്ലാ വശങ്ങളിലും തുറന്ന ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സംഭവം

പകൽ സമയത്താണ് നടന്നതെന്നുമുള്ള വാദങ്ങൾ അവിശ്വസനീയമായി തോന്നി. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദിയുമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ശാരീരിക ബന്ധം കാരണം ഗർഭിണിയായെന്നതാണ് പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ മൊഴിയുടെ കാതൽ. ഗർഭിണിയാണെന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഈ വിവരം അവരെ അറിയിച്ചത്. പിന്നീട് തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അപ്പീൽവാദി വിസമ്മതിക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നും, സഹ-കുറ്റാരോപിതരുടെ സഹായത്തോടെ അവരെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി ഇരയുമായി ഒന്നിലധികം തവണ ശാരീരിക ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു എന്നതും, ഇത് സംഭവിച്ച് ഏകദേശം നാല് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് മാതാപിതാക്കളെ അറിയിച്ചതെന്നതും, അവർ ഗർഭിണിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതിന് ശേഷമാണ് ഈ വിവരം അറിഞ്ഞതെന്നതും ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ നിലനിൽക്കുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംഭവം നടന്ന ദിവസം അപ്പീൽവാദി, രാമശ്രീ എന്ന സിരി, നങ്കോഡിയ തുടങ്ങിയവർ തന്നെ പിടിച്ചുവെന്ന് മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദിയും മറ്റുള്ളവരും ഒരുമിച്ച് ലൈംഗികാതിക്രമം നടത്തി എന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ല. മറിച്ച്, രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാനായി പരാതി നൽകിയ ദിവസം അവർ അപ്പീൽവാദിയെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രാക്ഷാറാമിന്റെ മക്കളായ രാമശ്രീ എന്ന സിരിയും നങ്കോഡിയയും സഹോദരങ്ങളാണെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. രാക്ഷാറാമിനെ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിരുന്നു. അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ ലൈംഗികാതിക്രമം നടപ്പാക്കാൻ അവർക്ക് പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ, മതിയായ തെളിവുകളുണ്ടായിരുന്നു.[ഖണ്ഡിക 9, 10] [714-ബി-എച്ച്; 715-എ-ഡി]

1.2 ആഴ്ചകളുടെ എണ്ണത്തിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, ഗർഭത്തിന് 20 ആഴ്ചയിൽ കുറവായിരുന്നില്ല. ഇത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി ആദ്യമായി നാല് മാസം മുൻപാണ് താനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതെന്ന ഇരയുടെ മൊഴി, ഏകദേശം ശരിയായ സൂചന നൽകുന്നു, കൂടാതെ അവൾ ഗർഭിണിയായതും ഈ കാലയളവുമായി ഒത്തുപോകുന്നു. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 164 പ്രകാരമുള്ള മൊഴിയിലും, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ ഇര നൽകിയ മൊഴിയിലും ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദി തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഇരയുടെ ശാരീരിക ബന്ധം പുലർത്തി എന്നതാണ് പ്രധാന ആരോപണം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇരയുടെയും ഡോക്ടറുടെയും മൊഴികൾ ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദിക്ക് മേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റത്തിൽ, എല്ലാ കുറ്റാരോപിതരും അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയോ, അതിന് പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. വാസ്തവത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ നിഗമനം തന്നെ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ച ബലാത്സംഗ കുറ്റം അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരായാണെന്നും മറ്റ് കുറ്റാരോപിതർക്ക് ആ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കില്ലെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. കൂടാതെ, ഇരയുടെ പിതാവ് നൽകിയ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, എല്ലാ കുറ്റാരോപിതരും അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയുടെ കൂടെ മാത്രമാണ് അവരെ കണ്ടെത്തിയത്. അത് കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയല്ലാതെ മറ്റ് മൂന്ന് കുറ്റാരോപിതർ സഹോദരങ്ങളാണ്, അവരുടെ പിതാവ് രാക്ഷാറാമിനെ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കൂട്ടബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കോടതി നേരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിയെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, വിചാരണക്കോടതി നൽകുകയും ഹൈക്കോടതി

ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത വകുപ്പ് 363, 366, പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല.[ഖണ്ഡിക 11-14][715-എഫ്-എച്ച്; 716-എ, ഡി-എഫ്; 717-സി-ഇ]

1.3 ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 506 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെയുള്ള കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച്, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിലുള്ള ഇരയുടെ മൊഴിയിലുള്ള അവ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയല്ലാതെ മറ്റ് പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും കോടതി കണ്ടെത്തിയില്ല. ലൈംഗിക ബന്ധത്തിന് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ താൻ ബഹളം വെച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി മറ്റാരോടും ഒന്നും പറയരുതെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നും, പറഞ്ഞാൽ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നും അവർ മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധി നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും അത് റദ്ദാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണ്. [ഖണ്ഡിക 15] [717-എഫ് -എച്ച്]

2. പ്രസ്തുത സംഭവം 09.08.2013-ലെ പരാതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 376, 21.04.2018 മുതൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ കേസ് 2013-ലേതാണ്, കൂടാതെ അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിച്ചത് 20.05.2015-നാണ്. സംഭവം നടന്നത് ഭേദഗതിക്ക് മുൻപാകയാൽ, ഭേദഗതിക്ക് മുൻപുള്ള വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടിവരും. ആ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം ചെയ്ത ഒരാൾക്ക് ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്ത കഠിനതടവ് ശിക്ഷ നൽകണം, അത് ജീവപര്യന്തം വരെയാകാം, കൂടാതെ അയാൾ പിഴയും നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻപ് ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും ലഭ്യമല്ലെന്നും അയാൾ അഞ്ച്

കുട്ടികളുടെ പിതാവാണെന്നും മൂത്ത മകന് 18 വയസ്സിൽ കൂടുതലുണ്ടെന്നും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുതകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഭാവിയിൽ അപ്പീൽവാദി ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടുമെന്ന് കരുതാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഏഴ് വർഷത്തെ ശിക്ഷ, നീതി നടപ്പാക്കാൻ മതിയായ ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. അപ്പീൽവാദി 20.09.2013 മുതൽ കസ്റ്റഡിയിലാണ്. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അയാൾ എട്ട് വർഷത്തിലധികം തടവിലായിരുന്നു, ഇത് അയാളുടെ ശിക്ഷാകാലാവധിയായിരിക്കും. അങ്ങനെ, പിഴയടയ്ക്കുന്നത് ഒഴികെ കോടതി വിധിച്ച ശിക്ഷ അയാൾ അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തിയ പിഴയും പിഴയടയ്ക്കാത്ത പക്ഷമുള്ള ശിക്ഷയും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരും.[ഖണ്ഡിക 16] [718-എ-ഇ]

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ അധികാരിത: 2021-ലെ ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1167.

ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1102/2017-ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ലഖ്നൗ ബെഞ്ചിന്റെ 14.03.2018-ലെ വിധിന്യായത്തിൽ നിന്നും ഉത്തരവിൽ നിന്നും.

അഡ്വ.അനുപ് പ്രകാശ് അവാസ്തി അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായി.

എതിർകക്ഷിക്ക് വേണ്ടി അഡ്വ.പരമാനന്ദ് പാണ്ഡെ, അഡ്വ.പ്രിയങ്ക സിംഗ്, അഡ്വ.ഉത്കർഷ് പാണ്ഡെ എന്നിവർ ഹാജരായി.

കോടതി വിധിന്യായം പ്രസ്താവിച്ചത്

ജസ്റ്റിസ് എ. എസ്. ബൊപ്പണ്ണ

1. ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1102/2017-ൽ അലഹബാദ് ഹൈക്കോടതിയുടെ ലഖ്നൗ ബെഞ്ച് 14.03.2018-ന് പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തുകൊണ്ട് അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചു. പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലൂടെ,

ഹൈക്കോടതി അപ്പീൽ തള്ളിക്കളയുകയും, അഡീഷണൽ സെഷൻസ് കോടതിയും പോക്സോ നിയമത്തിലെ സ്പെഷ്യൽ ജഡ്ജും സി.സി. നമ്പർ 18/2014-ൽ അപ്പീൽവാദിക്ക് നൽകിയ ശിക്ഷ ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തു. ഈ കേസിൽ അപ്പീൽവാദിയെ നാലാം കുറ്റാരോപിതനായിട്ടാണ് ചേർത്തിരുന്നത്.

2. അപ്പീൽവാദിയെ കുറ്റക്കാരനാക്കി ശിക്ഷിക്കുന്നതിലേക്ക് നയിച്ച വസ്തുതകൾ ചുരുക്കത്തിൽ ഇപ്രകാരമാണ്: 09.08.2013-ന് രാത്രി 10:35-ന്, ഇരയുടെ പിതാവ് പോലീസിൽ ഒരു രേഖാമൂലമുള്ള പരാതി നൽകി. അതിൽ, രാമശ്രീ എന്ന സിരി എന്നയാൾ ഏകദേശം 14 വയസ്സുള്ള പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത തന്റെ മകളെ 02.08.2013-ന് പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോയെന്ന് ആരോപിച്ചു. കൂടാതെ, ഈ സംഭവത്തിൽ രാക്ഷാറാം, നങ്കോഡിയ, മനോജ് കുമാർ എന്ന ഛോട്ടു (അപ്പീൽവാദി) എന്നിവർ രാമശ്രീയെ സഹായിച്ചെന്നും ആരോപിച്ചു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ 363, 366 എന്നീ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരം ക്രൈം നമ്പർ 625/2013-ൽ ഒരു എഫ്.ഐ.ആർ. രജിസ്റ്റർ ചെയ്തു. രാമശ്രീ എന്ന സിരിയുടെ കൂടെയായിരുന്ന ഇരയെ പോലീസ് കണ്ടെത്തുകയും തിരികെ കൊണ്ടുവരുകയും വൈദ്യപരിശോധനയ്ക്ക് വിധേയമാക്കുകയും ചെയ്തു. തുടർന്ന്, കേസ് അന്വേഷിക്കുകയും ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ,'ഐ.പി.സി') 363, 366, 376, 506 എന്നീ വകുപ്പുകളും ലൈംഗിക അതിക്രമങ്ങളിൽ നിന്ന് കുട്ടികളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനുള്ള നിയമത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ 'പോക്സോ നിയമം') 3, 4 എന്നീ വകുപ്പുകളും പ്രകാരം കുറ്റപത്രം സമർപ്പിച്ചു. അതിനുശേഷം കോടതി കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ കുറ്റം ചുമത്തി. കുറ്റാരോപിതർ കുറ്റം നിഷേധിച്ചതിനെ തുടർന്ന് വിചാരണ നടത്തി. ഇരയുടെ പിതാവിനെയും മാതാവിനെയും യഥാക്രമം പി.ഡബ്ല്യു-1, പി.ഡബ്ല്യു-2 ആയി വിസ്തരിച്ചു, ഇരയെ പി.ഡബ്ല്യു-3 ആയും ഇരയുടെ വൈദ്യപരിശോധന നടത്തിയ ഡോ. റബിയ സുൽത്താനെ പി.ഡബ്ല്യു-4 ആയും

എഫ്.ഐ.ആർ. കൊണ്ടുപോയ കോൺസ്റ്റബിൾ പ്രമോദ് കുമാർ ഷായെ പി.ഡബ്ല്യു-5 ആയും കേസ് അന്വേഷിച്ച സബ് ഇൻസ്പെക്ടർ താരാ പ്രസാദ് പാണ്ഡെയെ പി.ഡബ്ല്യു-6 ആയും വിസ്തരിച്ചു.

3. ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ (ചുരുക്കത്തിൽ,'സി.ആർ.പി.സി') വകുപ്പ് 313 പ്രകാരം മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തുമ്പോൾ കുറ്റാരോപിതർ ഉന്നയിച്ച നിഷേധവാദങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, തങ്ങൾക്ക് മുൻപാകെ സമർപ്പിച്ച ഈ തെളിവുകൾ വിചാരണക്കോടതി വിശകലനം ചെയ്യുകയും, കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ആരോപിക്കപ്പെട്ട കുറ്റം തെളിഞ്ഞതായുള്ള നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. അതനുസരിച്ച് കുറ്റാരോപിതരെ ഇപ്രകാരം ശിക്ഷിച്ചു: (i) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 363 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് 3 വർഷം കഠിനതടവും 3000 രൂപ പിഴയും; (ii) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 366 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് 5 വർഷം കഠിനതടവും 5000 രൂപ പിഴയും; (iii) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376-ഡി പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് 20 വർഷം കഠിനതടവും 25,000 രൂപ പിഴയും; (iv) ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് 2 വർഷം കഠിനതടവും 2000 രൂപ പിഴയും; (v) പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 പ്രകാരമുള്ള കുറ്റത്തിന് 7 വർഷം കഠിനതടവും 7000 രൂപ പിഴയും. പിഴ അടയ്ക്കാത്തപക്ഷം ലഭിക്കുന്ന ശിക്ഷയും ചുമത്തി, 20.05.2015-ലെ വിധിന്യായത്തിലൂടെ, ഈ വകുപ്പുകൾ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷകൾ ഒരേസമയം അനുഭവിക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു.അയാൾക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റങ്ങൾ തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിക്കൊണ്ട്, പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തിലൂടെ, രാക്ഷാറാം എന്ന കുറ്റാരോപിതനെ കുറ്റവിമുക്തനാക്കി.

4. അപ്പീൽവാദി, ക്രിമിനൽ അപ്പീൽ നമ്പർ 1102/2017-ൽ, ഹൈക്കോടതിക്ക് മുൻപാകെ പ്രസ്തുത വിധിന്യായത്തെ ചോദ്യം ചെയ്തിരുന്നു. ബഹുമാനപ്പെട്ട ജഡ്ജി

വിചാരണക്കോടതിയിൽ സമർപ്പിച്ച തെളിവുകൾ വീണ്ടും വിലയിരുത്തുകയും, ഉന്നയിച്ച വാദങ്ങളുടെ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി ഇരയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോയതിന് ശേഷം പലതവണ ബലാത്സംഗം ചെയ്തുവെന്ന നിഗമനത്തിലെത്തുകയും ചെയ്തു. ഇതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ, പ്രോസിക്യൂഷൻ തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ കുറ്റാരോപിതൻ കുറ്റം ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്ന വിചാരണക്കോടതിയുടെ നിഗമനം ശരിയാണെന്ന് ജഡ്ജി അഭിപ്രായപ്പെട്ടു. കുറ്റകൃത്യം സ്ഥാപിച്ചുകൊണ്ടുള്ള വിധിന്യായവും ശിക്ഷയും അങ്ങനെ ശരിവയ്ക്കപ്പെട്ടു. അതിനാൽ, ഹൈക്കോടതി ജഡ്ജി പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ അസ്വസ്ഥനായ അപ്പീൽവാദി ഈ കോടതിയെ സമീപിച്ചു.

5. അപ്പീൽവാദിക്ക് വേണ്ടി ഹാജരായ അഡ്വ. അനൂപ് പ്രകാശ് അവാസ്തിയുടെയും ഉത്തർപ്രദേശ് സർക്കാരിന് വേണ്ടി ഹാജരായ അഡ്വ.പരമാനന്ദ് പാണ്ഡെയുടെയും വാദങ്ങൾ കോടതി കേൾക്കുകയും അപ്പീൽ രേഖകൾ പരിശോധിക്കുകയും ചെയ്തു.

6. വിചാരണക്കോടതി ശിക്ഷിക്കുകയും ഹൈക്കോടതി ആ ശിക്ഷ ശരിവെക്കുകയും ചെയ്തതിൽ ഒരു പിശക് സംഭവിച്ചുവെന്ന് വാദിക്കുന്ന അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ, പരാതി നൽകിയ രീതിയിലും ഇരയുടെ പല മൊഴികളിലുമുള്ള വൈരുദ്ധ്യങ്ങളെക്കുറിച്ച് പറയാൻ ശ്രമിച്ചു. 09.08.2013-ലെ പരാതിയിൽ ക്രിമിനൽ നടപടികൾ ആരംഭിച്ചു, അതിൽ തന്റെ മകളെ കബളിപ്പിച്ച് പ്രലോഭിപ്പിച്ച് എവിടെയോ കൊണ്ടുപോയെന്ന് പറഞ്ഞിരിക്കുന്നു. 10.08.2013-ന് ഒരു മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോൾ, രാമശ്രീ എന്ന സിരി തന്റെ പ്രായപൂർത്തിയാകാത്ത മകളെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോയെന്ന് ആരോപിച്ചു. കൂടാതെ, പിതാവിന്റെ മൊഴികൾ കാലാകാലങ്ങളിൽ വ്യത്യസ്തമായിരുന്നുവെന്നും വാദിക്കുന്നു. ഇര പോലും സംഭവത്തിന്റെ സ്വഭാവത്തെക്കുറിച്ചും സ്വന്തം പ്രായത്തെക്കുറിച്ചും വിരുദ്ധമായ മൊഴികൾ

നൽകിയിട്ടുണ്ടെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, ഇരയെ തട്ടിക്കൊണ്ടുപോയെന്നോ, പ്രലോഭിപ്പിച്ചെന്നോ, അല്ലെങ്കിൽ പറഞ്ഞ രീതിയിൽ ബലാത്സംഗം ചെയ്തെന്നോ ഉള്ള മുഴുവൻ വാദങ്ങളും വിശ്വസനീയമല്ലെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഇര രാമശ്രീ എന്ന സിരിയോടൊപ്പം പോയെന്ന മൊഴി, അത് പരസ്പര സമ്മതത്തോടെയുള്ളതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നുവെന്ന് വാദിക്കുന്നു. ഏതായാലും, ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം അവരുടെ മൊഴി രേഖപ്പെടുത്തിയപ്പോഴാണ് അപ്പീൽവാദിയെ പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞത്. പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ മൊഴി നൽകുമ്പോൾ അവർ സംഭവം വിവരിച്ചെങ്കിലും, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ തനിക്ക് ആദ്യമായി ശാരീരിക ബന്ധമുണ്ടായതിനെക്കുറിച്ച് കുടുംബത്തോട് പറഞ്ഞുവെന്ന് അവർ പറഞ്ഞു. എന്നാൽ നാല് മാസം ഗർഭിണിയായിരുന്നപ്പോഴാണ് താൻ ഇത് വെളിപ്പെടുത്തിയതെന്നും കുടുംബാംഗങ്ങൾ അതിനെക്കുറിച്ച് അന്വേഷിച്ചപ്പോൾ താൻ ഇക്കാര്യം പറഞ്ഞുവെന്നും അവർ വീണ്ടും പറഞ്ഞു.

7.അതിനാൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1, പി.ഡബ്ല്യു-2 എന്നിവരായി വിസ്തരിച്ച മാതാപിതാക്കളുടെയും, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ മൊഴി നൽകിയ ഇരയുടെയും മൊഴികൾ വിശ്വസനീയമല്ലെന്നും, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും അത്തരം തെളിവുകളുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ ശിക്ഷ വിധിക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നുവെന്നുമാണ് അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്. പി.ഡബ്ല്യു-4 തന്റെ മൊഴിയിലും വൈദ്യപരിശോധനാ റിപ്പോർട്ടിലും ഇര ഗർഭിണിയാണെന്നും ഭ്രൂണത്തിന് 20-23 ആഴ്ച പ്രായമുണ്ടെന്നും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അത്കൊണ്ട് മാത്രം അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെയുള്ള കുറ്റം തെളിയിക്കാനാവില്ലെന്നാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ വാദം. മറ്റൊരു വാദം എന്ന നിലയിൽ, അപ്പീൽവാദിയുമായുള്ള ശാരീരിക

ബന്ധത്തെക്കുറിച്ചുള്ള ഇരയുടെ മൊഴി, താൻ ഗർഭിണിയായിട്ടും അപ്പീൽവാദി വിവാഹം കഴിക്കാൻ വിസമ്മതിച്ചപ്പോഴാണ് പരാതി നൽകിയതെന്ന അവരുടെ വാദം എന്നിവ അംഗീകരിക്കുകയാണെങ്കിൽ പോലും, അത് പരസ്പര സമ്മതത്തോടെയുള്ളതായിരുന്നുവെന്ന് മാത്രമാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. കൂടാതെ, ഇര തനിക്ക് 20 വയസ്സുണ്ടെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ പി.ഡബ്ല്യു-4 ആയ ഡോക്ടർ, അവരുടെ ശരീരവളർച്ച കാരണം 16-17 വയസ്സാണ് പറഞ്ഞതെങ്കിലും സാധാരണ വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അത് 17-18 വയസ്സാകാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെന്നും അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, കുറ്റം നിലനിൽക്കില്ല. കൂടാതെ, വസ്തുതകളും സാഹചര്യങ്ങളും പരിഗണിച്ച്, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376-ഡി പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ നിലനിൽക്കുന്നതല്ല. കാരണം, ഈ സംഭവം ഒരു കൂട്ടബലാത്സംഗമായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല എന്നതുകൊണ്ട് ആ വ്യവസ്ഥ നടപ്പാക്കാൻ പാടില്ലായിരുന്നു. ഈ കാരണങ്ങളാൽ, ഈ വിധിന്യായം റദ്ദാക്കണമെന്ന് അദ്ദേഹം വാദിക്കുന്നു.

8. വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും രേഖയിലുള്ള തെളിവുകൾ പരിശോധിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നാണ് ഉത്തർപ്രദേശ് സർക്കാരിനുവേണ്ടി ഹാജരായ അഭിഭാഷകൻ വാദിക്കുന്നത്. വിവിധ മൊഴികളിൽ ചില വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടായേക്കാമെങ്കിലും, അത് വിരുദ്ധമൊഴികളായി കണക്കാക്കാൻ കഴിയില്ല. അത്തരം സാഹചര്യത്തിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1, പി.ഡബ്ല്യു-2, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്നിവർ പ്രോസിക്യൂഷനെ പിന്തുണച്ച് സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതുകൊണ്ടും, ഇര ഗർഭിണിയാണെന്ന് വ്യക്തമായി സൂചിപ്പിക്കുന്ന വൈദ്യപരിശോധന നിലവിലുള്ളതുകൊണ്ടും, കുറ്റം സ്ഥാപിക്കപ്പെടും. ഇരയുടെ പിതാവ് അവരുടെ പ്രായം 14 വയസ്സാണെന്നും, വൈദ്യപരിശോധനയിൽ ഏകദേശം 16 വയസ്സുണ്ടെന്ന് കണ്ടെത്തിയ

സാഹചര്യത്തിലും, പരസ്പര സമ്മതത്തോടെയുള്ള ലൈംഗികബന്ധം എന്ന വാദം നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്ന് വാദിച്ചു. അതിനാൽ,ഇക്കാര്യത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും പുറപ്പെടുവിച്ച വിധിന്യായത്തിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെന്നും അദ്ദേഹം വാദിച്ചു.

9. മേല്പറഞ്ഞവയുടെ വെളിച്ചത്തിൽ, വിചാരണക്കോടതിയും ഹൈക്കോടതിയും ഈ വിഷയം പരിഗണിച്ച രീതി കോടതി പരിശോധിച്ചു. കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ, പ്രത്യേകിച്ചും അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെയുള്ള കുറ്റത്തിന് അടിസ്ഥാനമായ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച്, ഇരയുടെ മാതാപിതാക്കളെയും ഇരയെയും പി.ഡബ്ല്യു-1 മുതൽ പി.ഡബ്ല്യു-3 വരെയായി വിസ്തരിക്കുകയും, അവർ സംഭവത്തെക്കുറിച്ച് മൊഴി നൽകുകയും ചെയ്തു. പരാതിയെയും പി.ഡബ്ല്യു-1 ന്റെ മൊഴിയെയും കുറിച്ച് പരാമർശങ്ങൾ ഉണ്ടായെങ്കിലും, ആദ്യ പരാതിയിൽ രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെ മാത്രമാണ് പേരെടുത്ത് പറഞ്ഞത്, കാരണം അദ്ദേഹത്തിന് ഇരയായ തന്റെ മകൾ വീട്ടിലില്ലെന്ന് മനസ്സിലായപ്പോൾ ഒരു സംശയത്തിന്റെ പേരിൽ പരാതി നൽകുകയായിരുന്നു. പരാതിയെത്തുടർന്ന് പോലീസ് നടപടിയെടുത്തപ്പോഴാണ് ഇരയെയും രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെയും മുംബൈയിലേക്ക് യാത്ര ചെയ്യുന്നതിനിടെ കണ്ടെത്തിയത്, ഇര ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 164 പ്രകാരം രേഖപ്പെടുത്തിയ മൊഴിയിലും ഇത് പറയുന്നുണ്ട്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇര വിചാരണക്കോടതിയിൽ പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ നൽകിയ മൊഴിയും തെളിവുകളുമാണ് പ്രസക്തം. അതിൽ, സംഭവത്തിന് മുൻപുള്ള കാര്യങ്ങളും, ആ സമയത്ത് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയുടെ കൂടെ നിൽക്കാൻ അവരെ നിർബന്ധിതയാക്കിയ സാഹചര്യവും അവർ വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.അപ്പീൽവാദിയുടെ അഭിഭാഷകൻ, ഇരയുടെ മൊഴിയിലെ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ചൂണ്ടിക്കാട്ടി. ഉദാഹരണത്തിന്, പുല്ലുമേഞ്ഞ ഷെഡ്ഡിന് എല്ലാ

വശങ്ങളിലും തുറന്ന ഭാഗങ്ങളുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും സംഭവം പകൽ സമയത്താണ് നടന്നതെന്നുമുള്ള വാദങ്ങൾ അവിശ്വസനീയമായി തോന്നി. എന്നിരുന്നാലും, അപ്പീൽവാദിയുമായി തനിക്കുണ്ടായിരുന്ന ശാരീരിക ബന്ധം കാരണം ഗർഭിണിയായെന്നതാണ് പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിലുള്ള അവരുടെ മൊഴിയുടെ കാതൽ. ഗർഭിണിയാണെന്ന് കുടുംബാംഗങ്ങൾ ശ്രദ്ധിച്ചപ്പോൾ മാത്രമാണ് ഈ വിവരം അവരെ അറിയിച്ചത്. പിന്നീട് തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ നിർബന്ധിച്ചപ്പോൾ അപ്പീൽവാദി വിസമ്മതിക്കുകയും ഭീഷണിപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തുവെന്നും, സഹ-കുറ്റാരോപിതരുടെ സഹായത്തോടെ അവരെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാൻ ശ്രമിച്ചുവെന്നും അവർ പറഞ്ഞു.

10. ഈ പശ്ചാത്തലത്തിൽ, അപ്പീൽവാദി ഇരയുമായി ഒന്നിലധികം തവണ ശാരീരിക ബന്ധത്തിലേർപ്പെട്ടു എന്നതും, ഇത് സംഭവിച്ച് ഏകദേശം നാല് മാസങ്ങൾക്ക് ശേഷമാണ് മാതാപിതാക്കളെ അറിയിച്ചതെന്നതും, അവർ ഗർഭിണിയാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കിയതിന് ശേഷമാണ് ഈ വിവരം അറിഞ്ഞതെന്നതും ചുമത്തിയ കുറ്റങ്ങൾ നിലനിൽക്കുമോ എന്ന് പരിശോധിക്കുമ്പോൾ പരിഗണിക്കേണ്ടതുണ്ട്. സംഭവം നടന്ന ദിവസം അപ്പീൽവാദി,രാമശ്രീ എന്ന സിരി, നങ്കോഡിയ തുടങ്ങിയവർ തന്നെ പിടിച്ചുവെന്ന് മൊഴിയിൽ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദിയും മറ്റുള്ളവരും ഒരുമിച്ച് ലൈംഗികാതിക്രമം നടത്തി എന്നതിന് വ്യക്തമായ തെളിവുകളില്ല. മറിച്ച്, രാമശ്രീ എന്ന സിരിയെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാനായി പരാതി നൽകിയ ദിവസം അവർ അപ്പീൽവാദിയെ സഹായിക്കുകയാണ് ചെയ്തതെന്നാണ് സൂചിപ്പിക്കുന്നത്. രാക്ഷാറാമിന്റെ മക്കളായ രാമശ്രീ എന്ന സിരിയും നങ്കോഡിയയും സഹോദരങ്ങളാണെന്നതും ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതാണ്. രാക്ഷാറാമിനെ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിരുന്നു.

അപ്പീൽവാദി നടത്തിയ ലൈംഗികാതിക്രമം നടപ്പാക്കാൻ അവർക്ക് പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ടായിരുന്നെന്ന് സ്ഥാപിക്കാൻ, മതിയായ തെളിവുകളില്ല.

11. പി.ഡബ്ല്യു-2 മുതൽ പി.ഡബ്ല്യു-3 വരെയുള്ളവരുടെ മൊഴികളിൽ നിന്നും, പ്രത്യേകിച്ചും ഇരയെ പരിശോധിച്ച ഡോക്ടറായ പി.ഡബ്ല്യു-4-ന്റെ മൊഴിയിൽ നിന്നും, അവർ 19.08.2013-ന് വൈകുന്നേരം 7 മണിക്കാണ് ഇരയെ പരിശോധിച്ചതെന്ന് വെളിവാകുന്നു.അവിവാഹിതയായ ഇര പൂർണ്ണ വളർച്ചയെത്തിയ പെൺകുട്ടിയായിരുന്നുവെന്ന് ഡോക്ടർ പറഞ്ഞു. ആവശ്യമായ പരിശോധനകൾ നടത്തിയപ്പോൾ, അവരുടെ ഹൈമൻ മുറിവ് പഴയതാണെന്നും 24 ആഴ്ചത്തെ ഗർഭമുണ്ടായിരുന്നുവെന്നും ഡോക്ടർ കണ്ടെത്തി. വൈദ്യപരിശോധനാ റിപ്പോർട്ട് എക്സിബിറ്റ് കെ-2 എന്ന രേഖയായി ഹാജരാക്കി. 24.08.2013-ലെ അനുബന്ധ റിപ്പോർട്ട് എക്സിബിറ്റ് കെ-4 എന്ന രേഖയായി രേഖപ്പെടുത്തി. എതിർ വിസ്താരത്തിൽ ഇരയുടെ പ്രായം 16-17 വയസ്സാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. പൊതുവായ വ്യത്യാസങ്ങൾ അനുസരിച്ച് അത് 17-18 വയസ്സാകാമെന്ന് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, അതിനെക്കുറിച്ച് ഒരു വ്യക്തമായ അഭിപ്രായം അവർ നൽകിയിട്ടില്ല.എന്നാൽ, എതിർ വിസ്താരത്തിൽ ഗർഭത്തിന്റെ പ്രായം 23 ആഴ്ചയാണെന്ന് അവർ മൊഴി നൽകി. ഡോക്ടറുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ 23 ആഴ്ചയെന്ന് രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, പാത്തോളജി റിപ്പോർട്ടിൽ 20.08.2013-ലെ കണക്കനുസരിച്ച് 20 ആഴ്ചയും 2 ദിവസവും പ്രായമുള്ള ജീവനുള്ള ഭ്രൂണമാണുള്ളതെന്ന് കാണിക്കുന്നു. ആഴ്ചകളുടെ എണ്ണത്തിൽ ചെറിയ വ്യത്യാസമുണ്ടെങ്കിലും, ഗർഭത്തിന് 20 ആഴ്ചയിൽ കുറവായിരുന്നില്ല. ഇത് പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി ആദ്യമായി നാല് മാസം മുൻപാണ് താനുമായി ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടതെന്ന ഇരയുടെ മൊഴി, ഏകദേശം ശരിയായ സൂചന നൽകുന്നു, കൂടാതെ അവൾ ഗർഭിണിയായതും ഈ കാലയളവുമായി ഒത്തുപോകുന്നു.

ക്രിമിനൽ നടപടിച്ചട്ടത്തിലെ വകുപ്പ് 164 പ്രകാരമുള്ള മൊഴിയിലും, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിൽ ഇര നൽകിയ മൊഴിയിലും ചെറിയ വൈരുദ്ധ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും, അപ്പീൽവാദി തന്റെ ഇഷ്ടത്തിന് വിരുദ്ധമായി ഇരയുടെ ശാരീരിക ബന്ധം പുലർത്തി എന്നതാണ് പ്രധാന ആരോപണം. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇരയുടെയും ഡോക്ടറുടെയും മൊഴികൾ ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം സ്ഥാപിക്കുന്നു.

12. എന്നിരുന്നാലും, ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376 ഡി പ്രകാരം കുറ്റാരോപിതർക്കെതിരെ ചുമത്തിയ കുറ്റം ന്യായീകരിക്കാമോ, കേസ് ഒരു കൂട്ടബലാത്സംഗമായി കണക്കാക്കാമോ എന്നീ ചോദ്യങ്ങളാണ് കോടതിയുടെ പരിഗണനയിൽ വരുന്നത്. ഈ വിഷയത്തിൽ, പി.ഡബ്ല്യു-1, പി.ഡബ്ല്യു-2 എന്നിവരുടെ മൊഴികൾ അത് സ്ഥാപിക്കുന്നില്ല. പി.ഡബ്ല്യു-3 ആയ ഇരയുടെ മൊഴികൾ കൃത്യമല്ല. അവർ പറഞ്ഞത്, തന്റെ പുല്ലുമേഞ്ഞ ഷെഡിൽ ഇരിക്കുമ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി തന്റെ വാഹനം (ട്രാക്ടർ) റോഡിനരികിൽ നിർത്തി വെള്ളം ചോദിച്ചു വന്നു എന്നാണ്. ആ സമയത്ത്, അയാൾ വരുടെ പിതാവ് എവിടെയാണെന്ന് ചോദിക്കുകയും, പിതാവ് പുറത്തുപോയിരിക്കുകയാണെന്ന് അവർ പറഞ്ഞപ്പോൾ അപ്പീൽവാദി അവരെ ബലംപ്രയോഗിച്ച് കീഴ്പ്പെടുത്തുകയുമാണ് ഉണ്ടായത്. നാല് മാസമായി അയാൾ തന്നോട് ഈ ദുഷ്പ്രവൃത്തി തുടർന്നുവെന്നും, താൻ ഗർഭിണിയായെന്നും അവർ ആരോപിച്ചു. താൻ ഗർഭിണിയാണെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തി തന്നെ വിവാഹം കഴിക്കാൻ ആവശ്യപ്പെട്ടപ്പോൾ അയാൾ വഴങ്ങിയില്ല. അതിനാൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് മേൽ ആരോപിക്കപ്പെട്ട ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റത്തിൽ, എല്ലാ കുറ്റാരോപിതരും അവരെ ബലാത്സംഗം ചെയ്യുകയോ, അതിന് പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സഹായിക്കുകയോ ചെയ്തുവെന്ന് വെളിപ്പെടുത്തുന്നില്ല. എല്ലാ കുറ്റാരോപിതരും ചേർന്ന് അവരെ കൊണ്ടുപോയതായി പറയുന്ന സംഭവം നടന്ന ദിവസത്തെക്കുറിച്ച് അവർ

പറയുന്നുണ്ടെന്നത് ശരിയാണ്. എന്നാൽ, അവർ ആന്റിയെന്ന് വിളിക്കുന്ന ഒരു സ്ത്രീയുടെ വീട്ടിലേക്ക് കൊണ്ടുപോവുകയും അവിടെ വെച്ച് ലൈംഗിക ബന്ധത്തിൽ ഏർപ്പെട്ടുവെന്ന് പറയുന്നതല്ലാതെ, അന്വേഷണത്തിനിടെ ആ സ്ഥലം സന്ദർശിച്ചെന്നതിനോ, സഹായിച്ചെന്ന് ആരോപിക്കപ്പെടുന്ന സ്ത്രീയെ പിടികൂടുകയോ വിസ്തരിക്കുകയോ ചെയ്തെന്നതിനോ രേഖകളിൽ മറ്റ് തെളിവുകളൊന്നും ലഭ്യമല്ല. എല്ലാവരെയും ഒരുമിച്ചു കണ്ടെന്നോ, പൊതുവായ ഉദ്ദേശ്യത്തോടെ സഹായിച്ചെന്നോ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടുമില്ല.

13. വാസ്തവത്തിൽ, ഹൈക്കോടതിയുടെ നിഗമനം തന്നെ, പ്രോസിക്യൂഷൻ സ്ഥാപിച്ച ബലാത്സംഗ കുറ്റം അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരായാണെന്നും മറ്റ് കുറ്റാരോപിതർ ആ കുറ്റകൃത്യത്തിൽ പങ്കില്ലെന്നും സൂചിപ്പിക്കുന്നു. പ്രസക്തമായ നിഗമനങ്ങൾ താഴെ നൽകുന്നു:

> "23. മറ്റ് സഹ-കുറ്റാരോപിതർ സഹോദരങ്ങളും അവരുടെ പിതാവുമാണെന്നും കോടതിയിൽ സമർപ്പിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്, ഇത് സംഭവത്തിന്റെ സത്യസന്ധതയെ സംശയാസ്പദമാക്കുന്നു. സഹ കുറ്റാരോപിതരുടെ പങ്ക് പ്രധാനമായും ഇരയെ കൊണ്ടുപോയതിലാണെന്ന് തോന്നുന്നു. എന്നാൽ, ബലാത്സംഗത്തിന്റെ ആരോപണം നിലവിലെ കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരായി മാത്രമാണ് ഉന്നയിച്ചിട്ടുള്ളത്, അത് ഭീഷണിയുടെ പേരിൽ നാല് മാസം മുൻപ് നടന്നുവെന്ന് പറയുന്നു. ഇതും ഇരയെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് രാം അസ്രേ എന്ന സിരിയെക്കൊണ്ട് വിവാഹം കഴിപ്പിക്കാൻ കൊണ്ടുപോയതിന് ഒരു കാരണമായി ചൂണ്ടിക്കാണിക്കുന്നു.

26. ചുരുക്കത്തിൽ, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദി അവരെ പ്രലോഭിപ്പിച്ച് കൊണ്ടുപോയ ശേഷം നിരവധി തവണ ബലാത്സംഗം ചെയ്തു. സംഭവത്തിന് മുൻപും ശേഷവും അവരുടെ മൊഴിയുടെ സത്യസന്ധതയെയും വിശ്വാസ്യതയെയും ചോദ്യം ചെയ്യാനാവില്ല, അവരുടെ മൊഴികളെ നിഷേധിക്കുന്ന ഒന്നുംതന്നെയില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഇരയ്ക്കെതിരെ നടന്ന ആരോപണവിധേയമായ കുറ്റകൃത്യം തള്ളിക്കളയാനാവില്ല.

27.മേൽപറഞ്ഞ കാര്യങ്ങൾ പരിഗണിച്ച്, കുറ്റാരോപിതനായ അപ്പീൽവാദിക്കെതിരെ ചുമത്തിയ ബലാത്സംഗം, പ്രലോഭനം എന്നീ കുറ്റങ്ങൾ നിലനിൽക്കില്ല എന്ന് മനസ്സിലാക്കാൻ പ്രയാസമാണ്. അപ്പീൽവാദി കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്താൻ വിചാരണക്കോടതി നൽകിയ കാരണങ്ങൾ മതിയായതാണ്."

14. കൂടാതെ, ഇരയുടെ പിതാവ് നൽകിയ പരാതിയുടെ അടിസ്ഥാനത്തിൽ അവരെ കണ്ടെത്തിയപ്പോൾ, എല്ലാ കുറ്റാരോപിതരും അവരോടൊപ്പം ഉണ്ടായിരുന്നില്ല, മറിച്ച് രാമശ്രീ എന്ന സിരിയുടെ കൂടെ മാത്രമാണ് അവരെ കണ്ടെത്തിയത്. അത് കൂടാതെ, അപ്പീൽവാദിയല്ലാതെ മറ്റ് മൂന്ന് കുറ്റാരോപിതർ സഹോദരങ്ങളാണ്, അവരുടെ പിതാവ് രാക്ഷാറാമിനെ വിചാരണക്കോടതി കുറ്റവിമുക്തനാക്കിയിരുന്നു. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, കൂട്ടബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം വിശ്വസനീയമായ തെളിവുകളാൽ സ്ഥാപിക്കപ്പെട്ടിട്ടില്ല. എന്നിരുന്നാലും, ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം തെളിയിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ടെന്ന് കോടതി നേരത്തെ ശ്രദ്ധിച്ചതുകൊണ്ട്, അപ്പീൽവാദിയെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാവുന്നതാണ്. എന്നാൽ, വിചാരണക്കോടതി നൽകുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത വകുപ്പ് 363,

366, പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധിയിൽ ഇടപെടേണ്ട ആവശ്യമില്ല.

15. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 506 പ്രകാരം അപ്പീൽവാദിക്ക് എതിരെയുള്ള കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച്, 02.08.2013-ന് അപ്പീൽവാദി ഇരയെ, അതായത് പരാതിക്കാരന്റെ മകളെ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തി എന്നതിനാണ് ഈ കുറ്റം ചുമത്തിയിരിക്കുന്നത്. ഈ കുറ്റത്തെ സംബന്ധിച്ച്, പി.ഡബ്ല്യു-3 എന്ന നിലയിലുള്ള ഇരയുടെ മൊഴിയിലുള്ള അവ്യക്തമായ പ്രസ്താവനയല്ലാതെ മറ്റ് പിന്തുണയ്ക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും കോടതി കണ്ടെത്തിയില്ല. ലൈംഗിക ബന്ധത്തിന് ശ്രമിച്ചപ്പോൾ താൻ ബഹളം വെച്ചപ്പോൾ, അപ്പീൽവാദി മറ്റാരോടും ഒന്നും പറയരുതെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നും, പറഞ്ഞാൽ കൊല്ലുമെന്ന് ഭീഷണിപ്പെടുത്തിയെന്നും അവർ മൊഴി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ഈ ഭീഷണി യഥാർത്ഥത്തിൽ നടന്നതാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന മറ്റ് മൊഴികളോ തെളിവുകളോ ഇല്ല. അതിനാൽ, വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധി നിലനിൽക്കുന്നതല്ലെന്നും അത് റദ്ദാക്കാൻ ബാധ്യസ്ഥമാണെന്നും കോടതി കരുതുന്നു.

16. അപ്പീൽവാദിയെ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാം, എന്നാൽ വകുപ്പ് 376-ഡി പ്രകാരം ശിക്ഷിക്കാൻ കഴിയില്ലെന്ന് കണ്ടെത്തിയതിനെ തുടർന്ന്, ഉചിതമായ ശിക്ഷ എന്തായിരിക്കണം എന്ന് കോടതി ഇനി തീരുമാനിക്കും.പ്രസ്തുത സംഭവം 09.08.2013-ലെ പരാതിയെ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ളതാണ്. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, വകുപ്പ് 376 21.04.2018 മുതൽ ഭേദഗതി ചെയ്യുകയും ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ ശിക്ഷ 10 വർഷമാക്കി മാറ്റുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിലും, ഈ കേസ് 2013-ലേതാണ്, കൂടാതെ അപ്പീൽവാദിയെ ശിക്ഷിച്ചത് 20.05.2015-നാണ്. സംഭവം നടന്നത് ഭേദഗതിക്ക് മുൻപാകയാൽ, ഭേദഗതിക്ക് മുൻപുള്ള

വ്യവസ്ഥകൾ പരിഗണിക്കേണ്ടിവരും. ആ വ്യവസ്ഥ പ്രകാരം, ബലാത്സംഗം എന്ന കുറ്റം ചെയ്ത ഒരാൾക്ക് ഏഴ് വർഷത്തിൽ കുറയാത്ത കഠിനതടവ് ശിക്ഷ നൽകണം, അത് ജീവപര്യന്തം വരെയാകാം, കൂടാതെ അയാൾ പിഴയും നൽകാൻ ബാധ്യസ്ഥനായിരിക്കും. നിലവിലെ കേസിൽ, അപ്പീൽവാദിക്ക് മുൻപ് ക്രിമിനൽ പശ്ചാത്തലമുണ്ടെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്ന തെളിവുകളൊന്നും ലഭ്യമല്ലെന്നും അയാൾ അഞ്ച് കുട്ടികളുടെ പിതാവാണെന്നും മൂത്ത മകന് 18 വയസ്സിൽ കൂടുതലുണ്ടെന്നും ഉൾപ്പെടെയുള്ള എല്ലാ വസ്തുതകളും പരിഗണിക്കുമ്പോൾ, ഭാവിയിൽ അപ്പീൽവാദി ഇത്തരം പ്രവൃത്തികളിൽ ഏർപ്പെടുമെന്ന് കരുതാൻ ഒരു കാരണവുമില്ല. ഈ സാഹചര്യത്തിൽ, ഏഴ് വർഷത്തെ ശിക്ഷ നീതി നടപ്പാക്കാൻ മതിയായ ശിക്ഷയായിരിക്കുമെന്ന് കോടതി കരുതുന്നു. 05.12.2017-ന് ബഹ്റൈച്ച് ജില്ലാ ജയിൽ സൂപ്രണ്ട് നൽകിയ കസ്റ്റഡി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അനുസരിച്ച്, അപ്പീൽവാദി 20.09.2013 മുതൽ കസ്റ്റഡിയിലാണെന്ന് മനസ്സിലാക്കുന്നു. അങ്ങനെയെങ്കിൽ, അയാൾ എട്ട് വർഷത്തിലധികം തടവിലായിരുന്നു, ഇത് അയാളുടെ ശിക്ഷാകാലാവധിയായിരിക്കും. അങ്ങനെ, പിഴയടയ്ക്കുന്നത് ഒഴികെ കോടതി വിധിച്ച ശിക്ഷ അയാൾ അനുഭവിച്ചു കഴിഞ്ഞു. വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തിയ പിഴയും പിഴയടയ്ക്കാത്ത പക്ഷമുള്ള ശിക്ഷയും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരും.

17. അതിനാൽ കോടതി ഇപ്രകാരം ഉത്തരവുകൾ പുറപ്പെടുവിക്കുന്നു:-

(i) വകുപ്പ് 363, 366, പോക്സോ നിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 4 എന്നിവ പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷാവിധി ശരിവയ്ക്കുന്നു. ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 506 പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ റദ്ദാക്കുന്നു.

(ii) വിചാരണക്കോടതി നൽകുകയും ഹൈക്കോടതി ശരിവെക്കുകയും ചെയ്ത ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376-ഡി പ്രകാരമുള്ള ശിക്ഷ ഭേദഗതി ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പീൽവാദിയെ ഇപ്പോൾ ഇന്ത്യൻ ശിക്ഷാനിയമത്തിലെ വകുപ്പ് 376 പ്രകാരം കുറ്റക്കാരനാണെന്ന് കണ്ടെത്തി, ഇതിനകം ജയിലിൽ കഴിഞ്ഞ കാലയളവ് ശിക്ഷയായി കണക്കാക്കുന്നു.വിചാരണക്കോടതി ചുമത്തിയ പിഴയും പിഴയടയ്ക്കാത്ത പക്ഷമുള്ള ശിക്ഷയും മാറ്റമില്ലാതെ തുടരും.

(iii) 20.09.2013-ലെ കസ്റ്റഡി സർട്ടിഫിക്കറ്റ് അനുസരിച്ച് അപ്പീൽവാദി എട്ട് വർഷത്തിൽ കൂടുതൽ തടവ് അനുഭവിച്ചതിനാൽ, മറ്റ് കേസുകളിൽ തടവിലിടേണ്ട ആവശ്യമില്ലെങ്കിൽ, പിഴയടച്ച ശേഷം അയാളെ വിട്ടയയ്ക്കാൻ ഉത്തരവിട്ടു. കാരണം, എല്ലാ ശിക്ഷകളും ഒരേസമയം നടപ്പാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

(iv) അതനുസരിച്ച് അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു.

(v) തീർപ്പാക്കാത്ത അപേക്ഷകൾ, എന്തെങ്കിലും ഉണ്ടെങ്കിൽ, അത് തീർപ്പാക്കിയതായി കണക്കാക്കും.

ദിവ്യ പാണ്ഡെ

അപ്പീൽ ഭാഗികമായി അനുവദിച്ചു.